

thành niên mới, song phần đa
đều không chiến đấu. Còn ở tại
trước là tự chiến đấu cho có
phần 42.

Nhật-Thắng

Amelia

Hội đồng đã đưa hòa giải với quân Nhật.
Quân trên trở nên cảnh sự kỳ cho
đến như vậy.

**QUÂN ETHIOPIE ĐẦU HÀNG
ĐƯỢC LIỆT VÀO QUÂN T**

Hôm nay có tin máy ông mua
hộp đồ ghê rồi, có lẽ nay mai ở

thiệt hành được vì còn phải có
Học chánh Đông-đương nữa.

<https://tieulun.hopto.org>

SỮA
NESTLÉ
HIỆU CON CHIM

SỨC KHỎE CỦA TRẺ CON
NHIỀU CHẤT BỔ

Bao thầu cho Chính-phủ Pháp

Độc quyền bán cho các nhà thương, các nhà hộ sinh các nhà thương binh và các trường học (Lycées) & Khấp Đông-Dương

Hội-dồng Dân-biên

(Tiếp theo trang 1)

Ông Tây chất vấn về cái bằng (certificat provisoire):

— Trước kia mỗi khi trở vào địa phương, nhà Học chính tỉnh có thể phạt cho họ một cái bằng tạm để dùng trong khi xin thi vô lớp. Nay công việc phải giao về Bộ Giáo dục. Ở tỉnh đưa danh sách về Bộ, Bộ làm bằng tạm phát đi mỗi tỉnh... Làm vậy mất nhiều thì giờ, và có khi học trò không được cấp bằng tạm ấy mà xin thi vào Huế không kịp.

Ông Đốc Toàn. — Xưa nay vẫn có thế.

Ông Tây. — Không, xưa không thế. Chính tại đây, khi tôi đi Sơ học, xin bằng tạm tại tỉnh được ngay, rất dễ.

Ông Đốc Toàn. — Chậm trễ là tại học trò không biết chỗ gửi xin, nếu gửi thẳng đến Bộ thì không trễ.

— Nếu học trò không biết chỗ gửi, hỏi ý tại ai?

— Bộ Giáo dục vẫn làm cho kịp các học sinh thi vào trường. Nhưng có trò lại lấy bằng ấy đi thi thi Thương chính, giấy thép v. v. ...

— Đó là quyền của học sinh, họ muốn lấy bằng ấy đi thi gì muốn họ. Bộ lấy quyền gì mà buộc họ, không cho đi thi Thương-chánh, giấy thép?

Ông Tây lại hỏi về việc thi lần thứ hai:

— Năm nay rồi sẽ có cuộc thi lần thứ hai không? có cho học trò trường tư dự không?

— Có.

— Thế là được.

Ông Quảng xin mỗi học sinh có một cái «livret scolaire» có đóng, đóng cả đời được, thì đi đâu cũng chỉ một cái ấy là đủ.

Ông Toàn. — Tốn kém lắm.

Ông Vinh. — Tốn gì một hào một cái mà có thể dùng trọn đời!

Ông Quảng xin hỏi về cách tuyển chọn giáo sư của Bộ Giáo dục.

Ông Toàn. — Bộ Giáo dục chỉ

khởi sự can thiệp vào việc bổ dụng giáo sư là từ năm 1934. Các giáo sư là do các quan Tỉnh lựa chọn trong hàng người học có bằng yếu lược, hoặc sơ đẳng, hoặc sơ phạm chuyên môn, hoặc cao đẳng tiểu học.

— Sự phạm đó ở đâu?

— Sự phạm đó là một lớp học riêng ở trường Đông-ba, làm ra cho các học trò có bằng sơ đẳng. Lớp ấy đã bãi rồi, vì có nhiều người đến ra mà chưa có chỗ bổ dụng.

— Ngài nói vì không chỗ bổ dụng mà phải bãi lớp sự phạm ấy, thế thì tôi thấy ở nhiều trường vì không có thầy sự phạm mà phải dùng thầy cang. Vậy tôi xin bỏ các người cao đẳng tiểu học mà có cấp bằng sự phạm (normalien) và xin mở lớp dạy sự phạm (cours de pédagogie) lại.

— Việc đó chúng tôi cũng rất hoang ngẩn.

Ông Quảng xin hỏi «cours de perfectionnement» là gì?

Ông Toàn. — Là một lớp để cho các thầy giáo dạy không được lần tới phải luyện tập lại một tháng trong lúc nghỉ hè.

Ông Quảng. — Học một năm chỉ một tháng, để không ích mà lại thêm tốn, vậy xin để dành tiền ấy mà mở lại lớp sự phạm (cours de pédagogie).

(Ký sau sẽ tiếp)
Phái Viên

Hội đồng kinh tế và lý tài Pháp & Trung kỳ

Sau ngày Viện dân biểu Trung kỳ bế mạc (12-10) thì hội đồng kinh tế và lý tài của người Pháp & Trung kỳ (conseil Franco-chinois des Intérêts Économiques et Financiers de l'Annam) họp tại Viện Dân biểu ngày 18 Octobre.

Hội đồng này chỉ bàn luận các việc có quan hệ về kinh tế và lý tài của người Pháp & Trung kỳ.

Ngày 19 Octobre vừa rồi hội đồng này đã bế mạc.

Cuộc chiến tranh Y-A

(Tiếp theo trang trước)

Các nhà xuất bản Anh và Mỹ tuyên bố nhận bản cho A của khi viết.

Còn về mặt tài chính thì một tỷ hơn đang bàn định ở Genève ủy ban dự tính các khoản không được cho chính phủ hay các nhà Y và A, đã trực tiếp hay gián tiếp, đã công khai phát hành ở Y và ở nơi khác.

CUBA CÔNG DỰ VÀO VIỆC TRỪNG PHẠT Y

La Havane 13 Octobre. — Các tay thương mại Y có đầu mối liên lạc ở Havana và yêu cầu ký một tờ hòa ước thương mại giữa Y và Cuba. Nhưng chính phủ Cuba không trả lời nhất định gì cả. Hiện nay Cuba chưa thi hành việc trừng phạt nước Y và còn đợi mệnh lệnh của H. Q. L.

Y SẼ NGUY CHẴNG

Berlin, 13 Oct. — Bàn về các đầu mối liên lạc của Y tại các nước phương tây và kinh tế, một tờ bản báo, từ Naoshi Anagawa, viết: «Tình cách của Y sẽ không đến đến chúng, vì Y hẳn sẽ có phải mua của ngoại quốc nhưng mua như thế nào như thanh toán, các loại kim ngân, châu báu, vàng và các thứ. Và lại nếu hàng hóa Y bị phong tỏa, không xuất nhập được và các nhà Y lại không có tiền để vận chuyển hàng Y, thì tất nhiên sẽ tiêu hao trong nước phải giảm bớt quá mau».

Tờ báo Ky lại còn nói rằng trong các nước dự vào cuộc trừng phạt nước Y sẽ nhiều nước bị thiệt hại nhiều, nhất là nước Yugoslavia (Mam tu lap phu) trong số hàng hóa vì xuất khẩu của Yugoslavia là 20% bán cho Y. Ngoài nước Yugoslavia lại có nước Romania là nước bán nhiều dầu lửa Y.

Nhưng tờ báo Ky lại không nói một câu gì về cái ảnh hưởng của việc trừng phạt Y & nước Đức cũng là một nước bán hàng hóa cho Y rất nhiều.

Y KHÔNG NỪNG CHỨNG NÀO

Rome, 10 Oct. — Lần này báo giới Y giữ thái độ như không thêm để ý đến việc trừng phạt Y. Họ báo «Giornale d'Italia» viết: «Y không sợ gì việc trừng phạt Y, vì nó sẽ bị các nước thì hành ác hơn là Y».

Báo «Lavoro fascista» cũng một luận điệu như thế.

Washington, 10 Oct. — Ông Angleton & ông Burt & Y & Washington tuyên bố rằng chính sách trừng phạt Y là làm cho cuộc thương giao Y-Mỹ lên cao.

Về tài chính thì có dự tính sẽ có thêm 1.000 triệu đô la và hiện còn đang đặt thêm nữa; lại có một số dự trữ vàng 300 triệu đô la. Như thế có phải là công của nhiều năm nữa mới là.

Rome, 12 Oct. — Báo giới Y cực lực công kích việc cấm bán binh khí cho Y mà lại để Y do bán cho A. Báo «Giornale d'Italia» viết: nước Y không bao giờ quên rằng Anh và nhiều nước khác đã cung cấp khí giới cho A để đánh mà giết người Y.

MUSSOLINI VÀ HOÀNG-THÁI-TỬ Y BẤT BÌNH NHAU

Rome, 13 Oct. — Mussolini và Hoàng-thái-tử Y chẳng bằng lòng nhau đã từ lâu. Hoàng-thái-tử thấy Mussolini mỗi ngày thất vọng một lần, một mình hành động như ông chúa ở nước Y, sự một ngày kia có đến ngày biến cố hoàng gia, nên phải lo «bám» cái ghế của mình lại. Mussolini nghe nói cũng sợ Y và Hoàng-thái-tử nên không dám lộ ý quyền đến gì.

Đến nay vì việc đem quân sang Phi-thái, lại mới phen bất bình với Mussolini. Lần này thì Y hoàng cũng có ý định thất, Hoàng gia & việc đánh A & gởi cho Y nhiều đầu bài lợi & An-chấn.

Tin sau cùng

17 Octobre

Ông Laval vẫn tiếp đãi Anh và Ý cũng A, đã bàn định việc giải hòa. Nhưng Y thì lấy có đường bị đặt trừng phạt mà không điều đình; A lại tuyên bố Y còn chiếm đất A thì A không điều đình gì cả.

Theo phóng viên các báo thì tại Milano Ogden quân Y đã khởi thủ công.

18 Octobre

Tiền ban hội đồng trừng phạt đã định bản chương trình và các thứ nguyên 1 (tư vấn của bản hội Y).

Tiền ban trợ giúp nhân định tìm thêm thì trừng phạt một cho các nước để chính thiết hại mà theo chính sách trừng phạt.

Tướng A Guegas (đã đi hàng với Y) được cử làm chủ tịch Tigre.

Trên 100.000 lính đóng quanh quanh Addis-Abeba, còn thêm 130.000 lính sắp đến.

19 Octobre

Thông tin Y nói trên một trận Erythrae và Somali, tình hình không thay đổi.

Theo phóng viên báo ở Djibouti thì quân đội Y & Ethiopia, sau một trận đánh với quân A, phải lui về Erythrae.

Báo Y nói trên một trận lại, quân đội Y & Harar không tiến được.

Mussolini tiếp đãi Anh. Ông này tuyên bố rằng Anh sẽ không làm việc gì ngoài Q. L. và thái độ của nước mình không phải vì tư lợi.

Bỏ cáo việc riêng

MẬT VALISE

Tôi là TRƯƠNG-LONG, chauffeur tòa sứ Quinhon, ở làng Đông-Môn, phố Thạch-Hà, tỉnh Hà-tĩnh, hơn 8-10, tôi xin thôi về thăm nhà. Khi xuống gare HUẾ, (vì tôi ghé thăm người anh tôi) đem đồ ra trước cửa gare lớn, lộn xộn mất cái valise trong có những đồ đạc và giấy mà như sau này:

Vậy ai thấy thì làm ơn chỉ giúp cho, hoặc ai được, tôi xin chuộc.

6 certificats de travail,
3 actes de propriété de terrain,
1 livret militaire,
3 cartes d'impôt personnel,
1 certificat de bonne conduite, délivré par l'autorité militaire,
1 certificat de bonne vie et mœurs,
1 extrait du casier judiciaire
và những áo quần.

TRƯƠNG-LONG

Chez M. PHẠM-VÂN-QUAT
Résidence-Supérieure — HUẾ

害大五

1) Bệnh thuốc phiện. — Dùng thuốc này bỏ rất êm đềm, song nói cho biết hết ngày mấy bữa, mỗi bữa mấy phân, xấp xỉ mấy lạng. Thuốc viên và nước uống thơm, ngon, ngọt.

Nghien năm 23, 3, nặng 53, 6 là khối.

2) Bệnh sán (Bạch-thôn-trùng). Mỗi liều 13 Trá tuyệt bệnh sán.

3) Bệnh mất ngủ. Thuốc một phút minh, mỗi liều 13. Mỗi liều 0350.

4) Bệnh mất ngủ. Thuốc một phút minh, mỗi liều 13. Mỗi liều 0350.

5) Bệnh mất ngủ. Thuốc một phút minh, mỗi liều 13. Mỗi liều 0350.

6) Bệnh mất ngủ. Thuốc một phút minh, mỗi liều 13. Mỗi liều 0350.

TRẦN-ĐỨC-CÁNH
57, Định Tân Nam-Định (Tonkin)

Kết quả kỳ thi ở trường

Saint Pierre
(Huế)

Ngày 2-10-1933, tại trường Saint Pierre có một kỳ thi tuyển lấy 40 học sinh vào học lớp nhất, một năm được miễn học phí. Có quan Đốc học Tháo-Thiên chủ tọa và các môn thi, do quan Đốc học ra.

Vì có dự thi, có 20 trò, kết quả được kể sau.

Bán trường hát

AI muốn mua trường hát HÒA-BÌNH & TOURANE, có đất rộng hơn cạnh, xin hỏi bà NGUYỄN-CUNG-PHỤNG ở đường Marc Pourpe TOURANE

Đau dạ dày, đau phòng tích, đau bụng kinh niên

CHỮA KHÁC NHAU

Đau dạ dày, đau phòng tích, đau bụng kinh niên, là các bệnh rất khó chữa, nếu không chữa đúng cách, sẽ trở thành mãn tính, gây ra nhiều biến chứng nguy hiểm. Do đó, người bệnh cần phải tìm kiếm một phương pháp chữa trị hiệu quả và an toàn.

Đau dạ dày, đau phòng tích, đau bụng kinh niên, là các bệnh rất khó chữa, nếu không chữa đúng cách, sẽ trở thành mãn tính, gây ra nhiều biến chứng nguy hiểm. Do đó, người bệnh cần phải tìm kiếm một phương pháp chữa trị hiệu quả và an toàn.

Đau dạ dày, đau phòng tích, đau bụng kinh niên, là các bệnh rất khó chữa, nếu không chữa đúng cách, sẽ trở thành mãn tính, gây ra nhiều biến chứng nguy hiểm. Do đó, người bệnh cần phải tìm kiếm một phương pháp chữa trị hiệu quả và an toàn.

Đau dạ dày, đau phòng tích, đau bụng kinh niên, là các bệnh rất khó chữa, nếu không chữa đúng cách, sẽ trở thành mãn tính, gây ra nhiều biến chứng nguy hiểm. Do đó, người bệnh cần phải tìm kiếm một phương pháp chữa trị hiệu quả và an toàn.

Đau dạ dày, đau phòng tích, đau bụng kinh niên, là các bệnh rất khó chữa, nếu không chữa đúng cách, sẽ trở thành mãn tính, gây ra nhiều biến chứng nguy hiểm. Do đó, người bệnh cần phải tìm kiếm một phương pháp chữa trị hiệu quả và an toàn.

Đau dạ dày, đau phòng tích, đau bụng kinh niên, là các bệnh rất khó chữa, nếu không chữa đúng cách, sẽ trở thành mãn tính, gây ra nhiều biến chứng nguy hiểm. Do đó, người bệnh cần phải tìm kiếm một phương pháp chữa trị hiệu quả và an toàn.

Đau dạ dày, đau phòng tích, đau bụng kinh niên, là các bệnh rất khó chữa, nếu không chữa đúng cách, sẽ trở thành mãn tính, gây ra nhiều biến chứng nguy hiểm. Do đó, người bệnh cần phải tìm kiếm một phương pháp chữa trị hiệu quả và an toàn.

Đau dạ dày, đau phòng tích, đau bụng kinh niên, là các bệnh rất khó chữa, nếu không chữa đúng cách, sẽ trở thành mãn tính, gây ra nhiều biến chứng nguy hiểm. Do đó, người bệnh cần phải tìm kiếm một phương pháp chữa trị hiệu quả và an toàn.

Đau dạ dày, đau phòng tích, đau bụng kinh niên, là các bệnh rất khó chữa, nếu không chữa đúng cách, sẽ trở thành mãn tính, gây ra nhiều biến chứng nguy hiểm. Do đó, người bệnh cần phải tìm kiếm một phương pháp chữa trị hiệu quả và an toàn.

Đau dạ dày, đau phòng tích, đau bụng kinh niên, là các bệnh rất khó chữa, nếu không chữa đúng cách, sẽ trở thành mãn tính, gây ra nhiều biến chứng nguy hiểm. Do đó, người bệnh cần phải tìm kiếm một phương pháp chữa trị hiệu quả và an toàn.

Đau dạ dày, đau phòng tích, đau bụng kinh niên, là các bệnh rất khó chữa, nếu không chữa đúng cách, sẽ trở thành mãn tính, gây ra nhiều biến chứng nguy hiểm. Do đó, người bệnh cần phải tìm kiếm một phương pháp chữa trị hiệu quả và an toàn.

Đau dạ dày, đau phòng tích, đau bụng kinh niên, là các bệnh rất khó chữa, nếu không chữa đúng cách, sẽ trở thành mãn tính, gây ra nhiều biến chứng nguy hiểm. Do đó, người bệnh cần phải tìm kiếm một phương pháp chữa trị hiệu quả và an toàn.

Đau dạ dày, đau phòng tích, đau bụng kinh niên, là các bệnh rất khó chữa, nếu không chữa đúng cách, sẽ trở thành mãn tính, gây ra nhiều biến chứng nguy hiểm. Do đó, người bệnh cần phải tìm kiếm một phương pháp chữa trị hiệu quả và an toàn.

Đau dạ dày, đau phòng tích, đau bụng kinh niên, là các bệnh rất khó chữa, nếu không chữa đúng cách, sẽ trở thành mãn tính, gây ra nhiều biến chứng nguy hiểm. Do đó, người bệnh cần phải tìm kiếm một phương pháp chữa trị hiệu quả và an toàn.

Đau dạ dày, đau phòng tích, đau bụng kinh niên, là các bệnh rất khó chữa, nếu không chữa đúng cách, sẽ trở thành mãn tính, gây ra nhiều biến chứng nguy hiểm. Do đó, người bệnh cần phải tìm kiếm một phương pháp chữa trị hiệu quả và an toàn.

Đau dạ dày, đau phòng tích, đau bụng kinh niên, là các bệnh rất khó chữa, nếu không chữa đúng cách, sẽ trở thành mãn tính, gây ra nhiều biến chứng nguy hiểm. Do đó, người bệnh cần phải tìm kiếm một phương pháp chữa trị hiệu quả và an toàn.

Đau dạ dày, đau phòng tích, đau bụng kinh niên, là các bệnh rất khó chữa, nếu không chữa đúng cách, sẽ trở thành mãn tính, gây ra nhiều biến chứng nguy hiểm. Do đó, người bệnh cần phải tìm kiếm một phương pháp chữa trị hiệu quả và an toàn.

Đau dạ dày, đau phòng tích, đau bụng kinh niên, là các bệnh rất khó chữa, nếu không chữa đúng cách, sẽ trở thành mãn tính, gây ra nhiều biến chứng nguy hiểm. Do đó, người bệnh cần phải tìm kiếm một phương pháp chữa trị hiệu quả và an toàn.

Đau dạ dày, đau phòng tích, đau bụng kinh niên, là các bệnh rất khó chữa, nếu không chữa đúng cách, sẽ trở thành mãn tính, gây ra nhiều biến chứng nguy hiểm. Do đó, người bệnh cần phải tìm kiếm một phương pháp chữa trị hiệu quả và an toàn.

Đau dạ dày, đau phòng tích, đau bụng kinh niên, là các bệnh rất khó chữa, nếu không chữa đúng cách, sẽ trở thành mãn tính, gây ra nhiều biến chứng nguy hiểm. Do đó, người bệnh cần phải tìm kiếm một phương pháp chữa trị hiệu quả và an toàn.

Đau dạ dày, đau phòng tích, đau bụng kinh niên, là các bệnh rất khó chữa, nếu không chữa đúng cách, sẽ trở thành mãn tính, gây ra nhiều biến chứng nguy hiểm. Do đó, người bệnh cần phải tìm kiếm một phương pháp chữa trị hiệu quả và an toàn.

Đau dạ dày, đau phòng tích, đau bụng kinh niên, là các bệnh rất khó chữa, nếu không chữa đúng cách, sẽ trở thành mãn tính, gây ra nhiều biến chứng nguy hiểm. Do đó, người bệnh cần phải tìm kiếm một phương pháp chữa trị hiệu quả và an toàn.

Đau dạ dày, đau phòng tích, đau bụng kinh niên, là các bệnh rất khó chữa, nếu không chữa đúng cách, sẽ trở thành mãn tính, gây ra nhiều biến chứng nguy hiểm. Do đó, người bệnh cần phải tìm kiếm một phương pháp chữa trị hiệu quả và an toàn.

Đau dạ dày, đau phòng tích, đau bụng kinh niên, là các bệnh rất khó chữa, nếu không chữa đúng cách, sẽ trở thành mãn tính, gây ra nhiều biến chứng nguy hiểm. Do đó, người bệnh cần phải tìm kiếm một phương pháp chữa trị hiệu quả và an toàn.

Đau dạ dày, đau phòng tích, đau bụng kinh niên, là các bệnh rất khó chữa, nếu không chữa đúng cách, sẽ trở thành mãn tính, gây ra nhiều biến chứng nguy hiểm. Do đó, người bệnh cần phải tìm kiếm một phương pháp chữa trị hiệu quả và an toàn.

Đau dạ dày, đau phòng tích, đau bụng kinh niên, là các bệnh rất khó chữa, nếu không chữa đúng cách, sẽ trở thành mãn tính, gây ra nhiều biến chứng nguy hiểm. Do đó, người bệnh cần phải tìm kiếm một phương pháp chữa trị hiệu quả và an toàn.

Đau dạ dày, đau phòng tích, đau bụng kinh niên, là các bệnh rất khó chữa, nếu không chữa đúng cách, sẽ trở thành mãn tính, gây ra nhiều biến chứng nguy hiểm. Do đó, người bệnh cần phải tìm kiếm một phương pháp chữa trị hiệu quả và an toàn.

Đau dạ dày, đau phòng tích, đau bụng kinh niên, là các bệnh rất khó chữa, nếu không chữa đúng cách, sẽ trở thành mãn tính, gây ra nhiều biến chứng nguy hiểm. Do đó, người bệnh cần phải tìm kiếm một phương pháp chữa trị hiệu quả và an toàn.

Đau dạ dày, đau phòng tích, đau bụng kinh niên, là các bệnh rất khó chữa, nếu không chữa đúng cách, sẽ trở thành mãn tính, gây ra nhiều biến chứng nguy hiểm. Do đó, người bệnh cần phải tìm kiếm một phương pháp chữa trị hiệu quả và an toàn.

Đau dạ dày, đau phòng tích, đau bụng kinh niên, là các bệnh rất khó chữa, nếu không chữa đúng cách, sẽ trở thành mãn tính, gây ra nhiều biến chứng nguy hiểm. Do đó, người bệnh cần phải tìm kiếm một phương pháp chữa trị hiệu quả và an toàn.

Đau dạ dày, đau phòng tích, đau bụng kinh niên, là các bệnh rất khó chữa, nếu không chữa đúng cách, sẽ trở thành mãn tính, gây ra nhiều biến chứng nguy hiểm. Do đó, người bệnh cần phải tìm kiếm một phương pháp chữa trị hiệu quả và an toàn.

Đau dạ dày, đau phòng tích, đau bụng kinh niên, là các bệnh rất khó chữa, nếu không chữa đúng cách, sẽ trở thành mãn tính, gây ra nhiều biến chứng nguy hiểm. Do đó, người bệnh cần phải tìm kiếm một phương pháp chữa trị hiệu quả và an toàn.

HU' KHÔNG

LƯƠNG-PHẬT dịch thuật
— 12

Bà Ba-li-vy một mặt cười nói rằng đã cả cả rồi, người gần qua thương không-làng và vì sự thân Nhật-bản; bà chính chỉ nghĩ rằng, và đối với ai trên khác miệng cũng vẫn để một sự cười tươi, ở tay bà, đang cầm một chiếc vòng bằng ngọc mà ông Ba-li-vy đã tặng bà khi bà còn ở trong phòng rửa mặt. Bà đang hướng về phía cửa một vị bằng bạn, khi bà cũng vẫn vậy, mà không khi nào nhìn đến cho các sự hăm dọa và sự đe dọa của người đời.

Bà Ba-li-vy đưa mắt nhìn khắp cả các người đàn bà, trong các buồng của các phòng khách không có một đường nét, một chỗ nào là không trang trí. Đây là bà đang nói với một người đàn ông, bà Ba-li-vy, đây là

Là Ba-li-vy, bà Hối mang, bà Lôi-sơn. ... Nhưng có bà Mạc vì lời ăn mặc rất đáng, mà cái bà ngoài buồn đã làm cho bà biết cái tâm hồn trong sạch của bà, không có gì giống các bà khác. Bà Mạc vì lời vào thương, bằng, viết một lòng với chúng tôi là bởi bà đã bị chúng bà lừa dối. Cái đầu làm cho bà đau khổ đó, bà Ba-li-vy không dám nghĩ đến.

Lại có hai người mà bà Ba-li-vy không hề để ý đến là người chồng bà ngồi ở trước mặt bà, lưng không về một phía và ở đầu bàn kia, chàng Mỹ sơn, gương mặt hơi xanh hơn mọi người.

Nhưng đó là bà Ba-li-vy chỉ quan sát bên ngoài, chính ông Mạc vì lời ăn mặc đáng một mặt thật là đem ông đến tận tâm hồn của mỗi người, và đối với ông người này thường làm ông nhớ đến cái ông ta thì ông ta muốn nói với ông ta là ông ta.

Cũng vì lòng hiền lành, vì lợi quyền, vì xa vọng, mà chúng đã bị bên họ Mạc vì lời. Một lần, một tay người viên chức, thường bị người lợi dụng & nghĩ rằng, làm việc gì cũng được mà không làm đến gì cho nên hình ảnh, ông có thể ở Mạc, qua bộ Thương mại, cũng như ở bộ Chiến tranh, qua bộ Lại cũng được; mà ở bộ này ông lấy tiền từ kim mà phụ cấp cho từ « Sinh mệnh » để cho từ bên kia cũng khác vãn thôi. Còn ở bên Nhật bản thì khác hẳn, lợi dụng thì rõ ràng, nhưng từ bên họ Mạc vì lời. Nếu Mạc vì lời đáng là bởi có ông Mạc qua các quốc gia của Nhật & Pháp, thì cuộc sống trái lại có lợi gì là không thành.

Cho đến bây giờ là Ba-li-vy mà ông phải chạy đến yêu cầu Mạc vì lời đáng có ông nói cái hành vi của mình hôm nay.

Lại cũng chính Mạc vì lời đã làm cho trạng sư Vê-bat chuyên về nghề bào chữa cho bọn sát nhân được tiếng tăm lừng lẫy.

Và vì lời cũng biết nếu Hối mang mà chiều nay không đến là công vi không giám gặp mặt. Vì lời đã bước cho Hối mang phải chịu ba chục vạn quan, và nếu không chịu thì ngày từ ngày mai là trên một báo « Sinh mệnh » sẽ khởi sự đăng bài ông kích làm cho ông quân lý bằng từ thời có là không còn gì là tiếng tăm và sự nghiệp nữa.

Cuộc hát chiếu này xưa nay vì lời còn chưa thực hành là vì còn là Lai mộng và tuy ông ta biết Ba-li-vy không có can thiệp vào hành trình và các hành vi của Hối mang nhưng cũng có thể chấp thuận một cách gián tiếp. Vì lời lại cũng còn mong rằng Hối mang sẽ nộp tiền mà mua lấy sự yên ổn.

Trong một lần hành của Vi-lời, ông ta không thể chịu được một ngày kia tên An cũng chấp đến hành vi của ông, vì ông tự phụ rằng ở ngoài vòng pháp luật, và nếu vạ nhất có xảy ra đến gì thì ông đã sẵn trăm ngàn người có thể lập để bình giặc.

Vì lời cười cười xây lại nhìn Lai mộng.

Lai mộng mặc cái áo đỏ tươi của ông, hai cái nướm và ở dưới tay ông hàng ngang trông như muốn xông lên, ông cũng cười cười. Trông Lai mộng như một cái quả tươi ngon lành. Nhìn như vậy khiến ông nghĩ đến một cái, rằng

gật được trên thân mình rằng là bởi một sự mưu mẹo, chỉ phải kéo theo cái lớp hàng lụa mỏng mảnh kia là ông sẽ hiện diện ra như một bức tranh nữ thần lớn thể. Lai mộng nhìn cái thân áo mỏng đó ăn đưa vào miệng một cách ngon lành. Rồi ông xây lại nói với Mạc vì lời một cách vui vẻ:

— Kia, ông chàng Đại bằng!

Từ trước Đại bằng người xanh như tàu lá, trông thấy sự thân mật giữa vợ mình với Mạc vì lời mà lấy làm khổ tâm khổ chịu.

Đại bằng đã sẵn lòng há miệng, mà một lần đầu đã thất vọng với hàng lụa sa, ông lấy làm buồn rầu. Phải tốn bốn chục quan để thuê hàng lụa sa rồi phải tốn một ngày mà ông chỉ biết rằng ông đang trong tay của Lai mộng đã ăn hai cái bánh ngọt, uống một tách trà và là, rồi đi đến một tiệm, dọn cho xe và. Mà cái tiệm ấy lại là cái tiệm của may! Đại bằng đã quan sát mà còn tốn thêm mười ba quan nữa để trả cho thợ縫 như là đi xe, cho người giặt quần áo. Đau đớn thay!

Nhưng biết đâu Lai mộng khôn tinh đã đoán trước mà tìm cách tránh sự đổ thừa của hàng lụa sa? Chính ông Lai sa tự mình họa nhưng cũng thân hành đi điều tra lấy, và cũng nhận rằng Lai mộng đã biết có người theo dõi, nên vẫn đi ở một quán quanh. Ngày hôm nay bà Ba-li-vy lại lãnh phần đổ thừa Mạc vì lời. Không biết có kết quả gì không?

(Ký sau sẽ tiếp)

PHU - TRUONG TIENG - DAN

CHUYÊN ĐỀ CỦA CHUÔNG-MAI

MÀY CẦU NÓI CỔ THỦ

Cơm nếp ở các kỳ hội đồng ở xứ ta, như nghe dit của, bầu ban trị sự và tuyên bố chương trình v. v. Cái đó chúng ta nghe đã quen tai lắm, kỳ hội đồng dân viện Trung-kỳ năm nay, cũng dọn mấy bữa cơm nếp ấy. Chương mai tôi gặp mấy quan nghị có nghe được mấy câu nói hơi mới và có thú:

1) *Những vua Nghiêu quâ.* — Bên phương đông ta trên lịch sử về vương mai ngàn năm - cả nước Tàu và ta - mà được lời khen ngợi như là vua Nghiêu, một vị vua thánh trên đầu bộ lịch sử rất xưa, chính cụ Khổng đã khen: Lòng rộng vậy ôi, dân không còn chỗ nào khen được nữa!

Nay trước mấy mươi ông dân biểu, các cụ thượng ta được tiếng khen nhiều. Có lẽ mấy ông dân biểu không còn chỗ nào nhúng miêng vào mà khen thêm nữa. Vậy nên có người đi nghe dit của cũng dùng 4 chữ: 民無不登 để ghi công đức.

2) *Lại có ông Thái Bá.* — Ông Thái Bá ở đời Châu, con cháu vua Thái vương, nhưng ông ta thường ngồi cho em là ông Vương Quí, rồi truyền cho vua Văn vương. Cụ Khổng cũng khen là chỉ đức, dân không chê được. Nay ông Hà-Dương đang làm nghị trưởng có đủ tư cách ông cử nghị trưởng năm nay nữa. Cái ghế mỗi tháng 2000 nhiều người thêm muốn đem rinh, thiên phương bách kế cầu trèo lên cho được, đầu mấy lần trèo mà họ cũng trèo, vậy mà ông Hà-Dương đang ngồi trên ghế ấy, có hy vọng còn ngồi lại được nữa, mà ông từ chối không ra ứng cử nghị trưởng, đầu là có nhiều người khuyên được.

Lại là một việc: dân không chê được, chúng ta nên tặng ông 4 chữ: dân vô năng danh.

3) *Chương trình hòa trước.* — Mấy kỳ hội đồng thường niên trước, không thấy ông nghị nào có chương trình. Năm nay trước khi ra tranh nghị trưởng, ông Vũ - đình - Thụy có tuyên bố chương trình mười khoản. Ông Phạm văn Quảng sau khi trúng cử nghị trưởng cũng có chương trình 3 khoản. Ông Thụy không được làm nghị trưởng, song được cử đi dự hội đồng chánh phủ, tất giữ lời hứa mà thực hành theo chương trình được nhiều ít, vì đại diện cho viện mà dự hội đồng chánh phủ, năm trên ông đã kinh nghiệm một lần rồi.

Còn ông Quảng đã 2 năm làm thơ kỳ trong ban trị sự Hà-Dương, song vì chữ thơ kỳ, ông không triển bố chương trình to lớn của mình được, nay trúng cử nghị trưởng, buổi mai thì buổi chiều đã tuyên bố chương trình vì đại kim! Cái chương trình thảo trong 3 giờ đồng hồ mà vì đại vô công, chắc trong việc làm sau này ông sẽ làm như lời ông đã hứa.

Trên là nghe mấy đóm mới mà Chương mai thuật lại, riêng phần Chương mai có nghe một ông nghị trưởng cũ trong ban trị sự năm nay trả lời cho câu hỏi của một người bạn, mà Chương mai cho là câu nói thực thà xác thật, người bạn hỏi:

— Bác trúng cử sẽ làm nhiều việc lợi ích cho dân chăng?
Ông nghị trả lời: Chưa biết lợi

ích cho ai, lợi ích cho mình cái đã.

Lại một câu nói có thú nữa, là nghe làm báo với dân biểu nó màu thuẫn nhau. Không thấy ông Trần bá Vinh chửi báo Sao mai, kỳ hội đồng năm ngoài ra tranh cử thơ kỳ, thường trực và hội đồng chánh phủ, trật luôn một dịp, năm nay ông Nguyễn Quốc Túy chủ báo Ánh sáng, cũng chửi theo đầu xe ông Vinh mà trượt luýt.

Ngày tháng còn đi, trái đất còn xoay, ban trị sự mới còn làm việc, chúng ta chờ xem thực trạng sau này. Chuông-Mai

Vì sinh kè khó mà tự tử

Vương lý nạn kháng hoàng trọng mấy năm gần đây, dân Trung-kỳ đã nghèo sủa lại càng thêm nghèo khổ. Hai lần thảm kịch vì sinh kè mà tự tử dưới này, đáng cho các nhà cầm quyền để ý.

Trần-Vạn 30 tuổi ở làng Thiệu khánh, tổng Thuận an, phủ Hàm thuận (Bình - thuận), đi lính mần khóa về dân 16 tháng nay, gặp phải thời gian nạn, không có việc làm, phải làm cái nghề giữ con cho vợ: vợ đi buôn gánh bán hương kiếm lời một ngày 11 xu, nơi chồng cùng con. Ai để trời lại bại người, vợ Vạn phát bệnh điên, phần lo thuốc cho vợ uống, phần nuôi 3 đứa con đại, trong túi sạch trơn, bạc quá, Vạn đành bỏ vợ con, vờ rời ra cây sào nhà thất cổ chết!

Thị Dung, người làng Chiêm dân, tổng Chiêm dân, phủ Tam kỳ (Quảng nam), có chồng làng Thạnh mỹ, đồng tổng. Hiện nay được 3 đứa con, cảnh nhà đời túng.

Tối mùng 10 tháng 9 ta (7-10-35), thị đi đả và nói với đứa con giữa rằng: « Mai mẹ đem con gởi cho bác (anh chồng thị), còn em con, mẹ gởi cho bà nội, kéo xóm ở nhà không biết lấy gì ăn, mẹ lại hay đau, còn cha con không làm gì, để cực con bữa đói bữa no, mẹ thấy không đành: phương chỉ năm nay con trời làm thất, cảnh đời trước mắt, lấy gì để bữa! Con chi Hải con để ở nhà với mẹ cho đỡ ».

Sáng 11, thị đem hai đứa con đi gởi, qua nhà anh chồng, rồi vái đồ: « Anh chồng là: « cực cả thân họ, riêng chỉ mình! Tôi đây con cũng đông, thím cũng biết, đem về lấy lặt qua ngày. Còn bà nội cảnh già lam không ra, nay lại đem con gởi cho bà thì bà lấy gì nuôi? »

Việc tình không yên, thị đem 2 đứa con về để nhà, đi hái rau má. Ngày ấy thị đi hái rau, người xóm ai cũng thấy thị lẩn quẩn chung quanh cái giếng gần nhà thị: hỏi thì thị nói thăm giếng xem nước đầy hay cạn.

Sáng 12, thị giấy sỏm bó rau báo chồng đem về số bán về mua gạo (số gạo đầu công xa lửa, chồng thị có làm cu-li mấy hôm trước, xa nhà 2 km.). Ngờ đâu chồng đi rồi, thị ở nhà ôm áo quần ra giếng trong đám rừng nhảy chết! (giếng này khuất trong rừng, không phải giếng nói trước). Lạ hơn là sau khi thị chết ngoài giếng thì ở nhà đứa con gái đầu 7 tuổi cũng chết luôn!

Theo lời người xóm nói thì con này thị thường ốm, có lẽ thị cho uống thứ gì để chết theo.

Sau khi thị chết, người chồng và cháu quanh xóm nghiệm và thuật lại thì vì cực khổ quá mà thị muốn chết đi luôn.

NGHỀ THUỐC Ở NƯỚC A (Abyssinie)

Từ có cuộc Ý A xung đột, mà nước A là một nước dân da đen ở Phi-châu, lâu nay ít ai để ý đến, bỗng nhiên trở thành một nước quan hệ trên sân quốc tế. Tại mắt các nhà ngoại giao và quân sự của liên cường đều chăm ngó vào, các báo thế giới không ngày nào không nói đến nước A.

Một nước còn mang tiếng dã man, còn bị nước lớn khinh rẻ, cho đến ở hội Quốc liên, đại biểu Ý lấy làm hổ thẹn cho đại biểu A cũng đứng ngang hàng với mình, mà không thêm nghe lời nói của viên đại biểu ấy. Còn phần A thì chỉ tin chắc vào lòng công phẫn của quốc dân cùng sức hùng dũng tự vệ, không chịu khuất phục dưới thủ đoạn dè dặt của nước mạnh, làm cho khien động cả toàn cuộc Âu-châu. Cái sức mạnh về tinh thần thượng võ của nước A, tưởng đáng kính phục.

Hiện hai nước Ý đã đánh nhau rồi, chưa rõ kết cuộc ra sao, song nhân đó mà thấy rằng dân tộc có lòng sốt sắn yêu nước, kiên trì cho đến cùng, đầu những hình thức bề ngoài còn dã man, mà nước mạnh cũng khó ăn hiếp nổi, mà nếu làm cho nước ấy khuất phục, thì nước mạnh cũng tốn công hao của, không phải là việc dễ dàng.

Dưới đây xin thuật một môn thuốc ở nước A, thực không hơn gì xứ ta bao nhiêu, để chứng thuyết trên.

Y học ở nước A chưa đời mới bao nhiêu.

Nhân cuộc Ý A xung đột, nhiều nhà quan sát muốn xét rõ nội tình nước A, thấy về môn y học khuyết điểm còn nhiều, nhưng không rõ chân tướng ra sao.

Mới đây Bác sĩ Mã nhĩ đề Nê, người Pháp, trước có làm chủ nhà thương ở tỉnh thành A, phát biểu một bài như dưới: « Noi theo nghiêm cách, thì nước A toàn không có y học, về hạng bình dân, đối với các thầy lang trong xứ không có ý tin nhiệm, mà đến thầy thuốc nước ngoài, như người Âu-châu, người Ấn-độ, người A cũng không tin.

Thương thương người A có bệnh, trước cầu đồng bóng chạy chữa, thật bất đắc dĩ mới tìm đến thầy lang, là thầy thuốc học không căn cứ, thấy này chần chừ không lành, lại tìm thầy khác, có khi thay đổi đến 5, 6 thầy. Những thầy lang ấy đòi tiền rất cao, mà thuốc không ra gì, nên nhân dân không tìm mà có ý khinh rẻ (không khác gì thầy lang xứ ta) Khi nào cũng làm mới mới đến.

Vua A thấy rõ tình hình ấy, mới lập ra mấy sở nhà thương, do Bác sĩ (Mã nhĩ) chủ trì, song mới sắp đặt, quí mô còn đơn

giản, các đồ chuyên trị ngoại khoa, chỉ một nhà thương ở kinh đô, còn các chỗ khác chưa có.

Vì thế nên hiện nay chánh phủ A đã định rước các quan thầy thuốc Âu châu và mua đồ cần dùng về môn thuốc để ứng dụng trong lúc chiến tranh.

Chứng bệnh đặc biệt ở xứ A và cách chữa di truyền rất kỳ khôi

Ở nước A, bệnh lưu hành khắp cả trong xứ, là bệnh mai độc, người trong nước mắc bệnh gần đến 5%, phần đông là do di truyền, lâu đời bệnh cũng nhẹ bớt.

Người A chữa trị bệnh ấy, quen theo phương pháp thô nhân thượng dùng thuốc nay rất kỳ đời:

Họ bắt một con dê núi, thả chung với người bệnh trong một cái phòng, đóng kín cửa lại, trong phòng đốt một lò lửa để cho sức nóng tăng lên, nguyên tắc người A trị bệnh đó là cốt « nuôi con vi trùng bệnh cho ăn hết mực nó, mà thêm độ nóng vào và tránh gió tránh ánh sáng » là cách họ dùng để trị nhiều bệnh khác nữa.

Họ nói: Nếu không cho con vi trùng bệnh ăn, tất người bệnh bị nó ăn. Nên bỏ con dê núi với người bệnh vào một phòng và đun lửa cho nóng, người bệnh tất nhiên sẽ da con thú mà uống huyết và ăn thịt sống, lại uống rượu cho say, (sức ăn của họ, một người ta không sao bì kịp). Ấy là hợp phép « nuôi vi trùng ».

Ăn luôn như vậy, sau 4, 5 tháng, người bệnh sanh ra sang độc dầy cả mình, khi ấy mới cho người bệnh tới suối nước nóng mà tắm; suối nước nóng có tiếng nhớt, là Phi-nhi-Ba-a.

Người bệnh không chỉ tắm, lại còn uống cả nước suối ấy nữa. Cả tắm cả uống đồng người mà họ không kiêng cử gì hết.

Tắm suối nước nóng một độ lâu, rồi đem người bệnh đặt trong một cái buồng lợp lá kín, trong đốt lửa cho người bệnh dỏ mồ hôi thiệt nhiều. Rồi tiêm một phát thuốc, sau 40 ngày là bệnh lành, và trừ căn, không phát lại nữa.

Cách trị bệnh ấy là phương di truyền lâu đời của người A, họ tin chắc chắn lắm, đến nay còn nhiều người làm theo, khác với y lý đời mới này biết bao!

Ngoài ra họ lại có một thứ thuốc Vạn-ưng có tiếng trên thế giới, gọi là « khô tở », thuốc này dùng các thứ hoa sắc trắng sắc đỏ mà chế thành, hiệu lực nó trị cả trăm bệnh, mà bệnh gì cũng có hiệu, như thậm sức tiêu hóa, giải huyết

Khảo cứu về nghề làm đường ở Quảng - Ngãi

(Tiếp theo Phụ-tường số 837)

Làm mía. — Lát mía đã già thì chặt, đồn, khilang, gánh đem về, mỗi cây mía róc bỏ lá già đã khô, là nẩy dùng để đun nấu, và dặt lấy đoạn ngọn để làm giống trồng, còn đoạn lá non còn xanh dùng để cho trâu bò ăn, chỉ dùng đoạn thân cây để đem chui vào che ép, gọi là ép mía. Đò dùng chặt mía là rợ, dao.

Các khi cụ dùng đồ ép mía (ép mía). — Đò dùng để ép mía có nhiều thứ. Xin kể công dụng như sau: Che ép mía. — Bền, khâu, cấp trụ bên, dach cái, dach con, cần vọt, bàn lùa, muỗng thủy.

Che ép mía có 3 ống, người ta thường gọi là bộ che, hay bộ hàng. Trong 3 ống hàng ấy, ống ở giữa, có thường để dặt, vì cái dach cái gác vào cổ ống giữa ấy, tức là ống hàng trống. Còn 2 ống hàng dặt ép hai bên gọi là ống hàng mái, song ống mái dặt về phía tay trái, là ống hàng xái; ống hàng, chừa chừa hổng và cổ hàng ra, thân hàng dài ước 70 phân tây, chia làm phần trên để đỡ ống, nhờ có bóng chống nhau làm cho ba ống che xoay mà ép mía được; phần dưới để ép mía, chừng hàng dài ước 10 phân tây, để dặt vào bên, cổ hàng dài ước 15 phân tây, từ ống hàng trống cổ dài 40 phân tây, dặt lồng vào cái khâu; chừa vì ống hàng lớn là 1m50, nhỏ đến 1m00 không hạn, vì mỗi năm thường mòn, nên nhỏ dần.

Bền. — Bền là một tấm ván, dài ước 2m, rộng ước 50 phân tây, chừa 2 đầu bên chui vào trụ bên, còn

thân bên có đục sâu 4 bên để cho dòng nước mía đã ép trong che chảy xuống, giữa thân bên có đục 3 lỗ (không đục thẳng; để dặt chừa 3 ống che, ở bên góc bên có lỗ để dặt vào cổ ống mía chui vào muỗng thủy.

Khâu. — Khâu cũng như bền, nghĩa là dặt dặt, bề rộng cũng như nhau, chỉ khoảng giữa thân khâu được thẳng 3 lỗ, trong vào cổ 3 hàng, và hai đầu cũng đục lỗ thẳng, để lồng vào hai trụ bên cho được vững.

Cấp trụ bên. — Trụ dài ước 2m, ta dùng ước 18 phân tây, ở giữa trụ có đục lỗ thẳng để chui hai đầu bên vào, đoạn dưới chừa chặt xuống đất để giữ vững bên và khâu, đầu trụ bên chui vào hai lỗ đầu khâu.

Ách cái. — Ách cái gác vào cổ ống hàng trống, trên ách cái lại gác cần vọt, dùng giây buộc từ ách cái dặt cần vọt, để giữ cho ách cái được vững vàng, ngoài đầu ách cái có tra ách con vào để dặt cổ trâu, bỏ ép mía.

Bàn lùa. — Bàn lùa là một khối gỗ hình tam giác, giữa có đục lỗ dài ước 3 phân tây, trên có giây buộc liền với cái khâu, dưới thì ép vào cổ 2 ống hàng (ống trống và ống xái). Để tiện khi lắp xái vào khâu, người ta dặt vào khâu ép một lần rồi, gọi là sát mía) vào khâu lần thứ nhất, hoặc lần thứ hai, cũng chui vào cái bàn lùa ấy, thì hàng ép mới ráo nước mía được. Nếu không bàn lùa thì xái mía đi lần bấy ra ngoài, ép không ráo nước được.

(Còn nữa)
Mộng - Bút

NGƯỜI NHIỀU VỢ NHƯT (28 tuổi, đã có 80 người vợ)

Trên đời không có cái gì là tuyệt đối, mà thật thế. Ở xứ này quá quyền chuyên chế tới cực, thì ở xứ kia dân quyền không ai được xâm phạm đến: có nơi được diện đồ mặc dù cả trăm một, thì có nơi người ta ở trần trụi trụi, không mang một miếng vải một sợi chỉ: cho đến việc lấy vợ lấy chồng, có chi đàn bà một đời có mấy chửa ông chồng, có anh đàn ông một đời lấy đến mấy chửa người vợ.

Tiêng - Dân số trước, có thuật chuyện chị Adrienne mac Stean ở Nya-urô, có 82 đời chồng, 800 lần hửa hôn. Cái chị có đến

độc v. v. người A hay ăn thịt sống nên uống thuốc ấy rất hay.

Nói tóm lại, nghề thuốc ở nước A, về lối cả thì thô vụng, về lối mới còn thua kém, dân gian còn tin bọn đồng bóng. Vì thế nên vua A và chánh phủ đương tình mở mang và cho nhân dân học nghề thuốc để ứng dụng trong việc « chiến tranh ».

Chuyện trên tuy chuyện dùng thuốc, song cũng thấy tánh chất dân A có cách ngoan cố, không phải là dân dễ chinh phục.

T. T. thuật

« Ông chồng » như thế; về bên đàn ông, trừ các ông vua có hàng mấy trăm phi tần cung nữ ra, tưởng chưa có anh nào đem ra đứng về mặt tương đối với chị ấy được cả.

AI dè nay lại có cái anh lạ đời, có « bảy đé vợ », mà thủ đoạn lại cứ hơn chị kia nữa mới ghê chứ!

Thần báo ở Thượng-hải ra ngày 18-8, có đăng câu chuyện như vậy: Ở Roumanie có anh Ma-ne-A, năm nay mới 28 tuổi, trong 8 năm anh ta đã cưới 80 người vợ, tốn hết 20 vạn đồng vàng Mỹ, mỗi lần kết hôn sau một dịp, thì anh ta gặt người vợ đó lấy tiền tài, rồi bỏ bặt. Hiện anh đã bị bắt về chuyện ấy.

Chị kia với anh này vì rằng mỗi người ở mỗi xứ, nên có hoạt động ai về phần này. Nếu như cặp này gặp nhau thì nó xứng đôi biết bao nhiêu! Nhưng biết đâu, 2 người nhiều chồng và nhiều vợ này, là vì chưa gặp tay đối-thủ, nên thì ngọn gặt phải được. Chớ 2 tay « dáo dít » ấy mà đụng nhau thì khác nào đánh cờ mà gặp tay địch thủ, không hơn nhau được trở lại huê, thì trọn đời anh chị theo chủ nghĩa « một chồng một vợ » cũng nên.

Ở đời có kẻ phóng khi cái tự do của mình mà người khác mới xâm phạm được. Không chỉ việc lấy vợ lấy chồng, việc gì cũng thế. Ta nên biết một điều:

Cái gì thái quá cũng đều có hại cả.

